

Sygn. akt II K 432/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 listopada 2014 roku

Sąd Rejonowy w Świdnicy w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący SSR Elżbieta Frączak

Protokolant Katarzyna Szafrńska

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Świdnicy B. K.

po rozpoznaniu w dniach 5 grudnia 2013 roku, 3 lutego 2014 roku, 31 marca 2014 roku, 14 lipca 2014 roku, 2 października 2014 roku, 19 listopada 2014 roku sprawy karnej

T. M.

syna K. i D. z domu R.,

urodzonego (...) w Ś.

M. G.

syna R. i M. z domu N.

urodzonego (...) w Ś.

oskarżonych o to, że:

I. w nocy z 10 na 11 lutego 2013 r. w L., woj. (...) działając wspólnie i w porozumieniu, poprzez wyłamanie drewnianych elementów dokonali zniszczenia ogrodzenia posesji K. P. (1) powodując na jej rzecz szkodę w wysokości 800 zł

tj. o czyn z art. 288 § 1 kk

nadto M. G. oskarżonego o to, że:

II. w nocy z 10 na 11 lutego 2013 r. w L., woj. (...) poprzez szarpanie za odzież wierzchnią, naruszył nietykalność cielesną K. P. (1),

tj. o czyn z art. 217 § 1 kk

I. oskarżonych **T. M. i M. G.** uznaje za winnych popełnienia zarzucanego im czynu opisanego w punkcie I części wstępnej wyroku przyjmując jednocześnie, iż czyn został popełniony w dniu 10 lutego 2013 roku oraz że szkoda wyniosła nie więcej niż 252,90 złotych tj. wykroczenia z art. 124 § 1 kw i za czyn ten na podstawie tego przepisu wymierza im karę po miesiącu ograniczenia wolności polegającą na wykonywaniu nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 /trzydziestu/ godzin w stosunku miesięcznym;

I. oskarżonego **M. G.** uniewinnia od popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w punkcie II części wstępnej wyroku i koszty związane z tym postępowaniem zalicza na rachunek Skarbu Państwa;

II. na podstawie art. 124 § 4 kw zobowiązuje oskarżonych **T. M. i M. G.** do solidarnego naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonej K. P. (1) kwoty 252,90 złotych /dwieście pięćdziesiąt dwa złote dziewięćdziesiąt groszy/;

III. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. Ł. Ś. prowadzącego Kancelarię Adwokacką w Ś. kwotę 1136,52 złotych / jeden tysiąc sto trzydzieści sześć złotych pięćdziesiąt dwa grosze/ brutto tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżycielce posiłkowej z urzędu;

IV. na podstawie art. 624 §1 kpk zwalnia oskarżonych od ponoszenia kosztów sądowych w sprawie zaliczając wydatki na rachunek Skarbu Państwa i nie obciąża ich opłatą sądową.

Sygn. akt II K 432/13

UZASADNIENIE

Na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego sąd ustalił następujący stan faktyczny :

K. P. (1) zamieszkuje w domu jednorodzinnym położonym w L. nr (...). Posesja ogrodzona jest płotem składających się z lat i sztachet z drewna nie przestругanego mocowanych do słupków z kamienia na zaprawie cementowej. Drewno nie zostało zabezpieczone przed działaniem czynników atmosferycznych i z uwagi na tę okoliczność oraz na wiek ogrodzenia liczący około 25 lat drewno jest częściowo spróchniałe, a jego topień zużycia technicznego wynosi 70 %. Na przestrzeni lat płot był wielokrotnie, zwykle nocą, przez nieznanymi sprawców uszkodzany i sukcesywnie naprawiany przez zięcia K. M. Z., który wymieniał uszkodzone sztachety.

Dowód : - częściowo zeznania świadka K. P. (1) k.3-4, 20v, 44v-45,

104v-105, 109, 138v,

- częściowo zeznania świadka M. Z. k. 13v, 105-106,

- zeznania świadka D. M. k. 139,

- zeznania świadka R. G. k. 139v,

- opinia biegłego sądowego J. M. k. 170- 180, 201- 202,

- dokumentacja fotograficzna k. 103, 137,

10 lutego 2013 roku T. M. i M. G. od godzin rannych spożywali alkohol. W godzinach popołudniowych udali się na spotkanie z koleżankami, a po rozstaniu z nimi poszli do sklepu spożywczego położonego w L. bezpośrednio przy posesji należącej do K. P. (1). Tam w jego okolicach wspólnie wypili jeszcze pół litra wódki i zdecydowali się wracać do domu. O godzinie 20. 17 znajdując się na wysokości bramy wjazdowej połączonej z furtką wejściową do domu K. P. (1) zaczęli tę bramę szarpać, następnie otworzyli furtkę wejściową i drażnili się z biegającym po posesji psem. Idąc dalej oskarżeni przeszli za róg posesji, gdzie chcący załatwić potrzebę fizjologiczną T. M. oparł się o przesło płotu, stracił równowagę i przewrócił się razem z tym przesłem na ziemię. Zdenerwowani tym faktem oskarżeni kopiąc i szarpiąc wyłamali dwa kolejne przesła, po czym poszli w kierunku miejsca zamieszkania. Po upływie kilkunastu minut T. M. zorientował się, że nie ma czapki i telefonu komórkowego i obaj oskarżeni postanowili te rzeczy odnaleźć. W tym celu ruszyli w drogę powrotną. Po drodze spotkali K. P. (1) z którą, żywo gestykując, prowadzili rozmowę na temat zgubionego telefonu, a następnie udali się do sklepu, w którego okolicy telefon został odnaleziony. Pod sklepem znajdował się A. O., który widział zniszczone przez oskarżonych dwa przesła płotu i zwrócił im uwagę na takie zachowanie , co się oskarżonym nie spodobało i doszło pomiędzy nimi a A. O. do wymiany zdań i

wzajemnej szarpaniny. Ostatecznie cała trójka rozstała się w zgodzie i oskarżeni ponownie udali się do domu. Wartość zniszczonego przez oskarżonych ogrodzenia w postaci 3 przęseł nie była wyższa niż 252,90 złotych.

Dowód : - częściowo zeznania świadka K. P. (1) k.3-4, 20v, 44v-45,

104v-105, 109, 138v,

- częściowo zeznania świadka M. Z. k. 13v, 105-106,

- zeznania świadka A. O. k. 106,

- wyjaśnienia T. M. k. 28v-29, 92,v

- wyjaśnienia M. G. k. 34, 56, 92,

- opinia biegłego sądowego z zakresu informatyki G. Ż.

k. 112-124,

- notatki urzędowe k. 1, 8, 22,

- protokoły oględzin k. 6, 47- 48,

- materiał poglądowy k. 39-41,

- opinia biegłego sądowego J. M. k. 170- 180, 201- 202,

- dokumentacja fotograficzna k. 103, 137,

.

Oskarżony T. M. urodzony dnia (...) posiada wykształcenie zawodowe, jest stanu wolnego, nie posiada nikogo na utrzymaniu, aktualnie na utrzymaniu rodziców. Był on uprzednio karany sędownie.

Dowód : - dane o karalności k. 37, 152,

- dane osobo-poznawcze k. 28, 202v,

Oskarżony M. G. urodzony dnia (...) posiada wykształcenie gimnazjalne, jest stanu wolnego, nie posiada nikogo na utrzymaniu, aktualnie na utrzymaniu rodziców. Nie był on uprzednio karany sędownie, w trakcie postępowania został on skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Świdnicy z dnia 28.03.2013r. w sprawie II K 78/13 .

Dowód : - dane o karalności k. 38, 150,

- dane osobo-poznawcze k. 33, 202v

Obaj oskarżeni przyznali się do zarzucanego im czynu zniszczenia ogrodzenia posesji K. P. (1), wyrazili skruchę i złożyli wyjaśnienia zasadniczo zgodne z ustalonym stanem faktycznym, a nadto podali, że po kilku dniach udali się wspólnie do K. P. (1) i zgłosili wolę naprawienia zniszczonego płotu. K. P. (1) zażądała wówczas naprawienia płotu w całości tj. 18 przęseł, na co oskarżeni nie wyrazili zgody. Po telefonicznym ustaleniu w pobliskim tartaku ceny jednej sztachety w wysokości 1,30 zł i ceny jednejłaty w wysokości 5,50 zł oskarżeni ponownie udali się do pokrzywdzonej oferując jej tytułem naprawienia szkody kwotę 300 zł której to propozycji pokrzywdzona nie przyjęła i zażądała kwoty 3000 zł. W trakcie postępowania sądowego oskarżeni ponownie wyrazili chęć wymiany na nowe 3 zniszczonych przęseł płotu, na co pokrzywdzona nie wyraziła zgody.

Nadto oskarżony M. G. na całym etapie postępowania nie przyznał się do popełnienia naruszenia nietykalności cielesnej K. P. (1) w jakikolwiek sposób w tym, szarpania jej za wierzchnią odzież.

Sąd zważył co następuje :

Mając na uwadze całokształt dowodów przeprowadzonych w niniejszej sprawie Sąd uznał bez najmniejszych wątpliwości, iż obaj oskarżeni dopuścili się popełnienia przypisanego im czynu.

Przy ustalaniu stanu faktycznego sąd oparł się źródłach osobowych w postaci wyjaśnień oskarżonych M. G. i T. M., częściowo na zeznaniach pokrzywdzonej K. P. (1), jej zięcia świadka M. Z., zeznaniach świadków A. O., D. M. i R. G., a także na dokumentach w postaci notatek policyjnych, protokołów oględzin rzeczy, opinii biegłych z zakresu informatyki i budownictwa, materiałów poglądowych, dokumentacji fotograficznej i innych.

Z zebranego w sprawie materiału dowodowego wynika, iż fakt uszkodzenia w dniu 10 lutego 2013r. ogrodzenia posesji K. P. (1) przez oskarżonych T. M. i M. G. jest oczywisty. Świadczą o tym zarówno zeznania pokrzywdzonej K. P. (1), naocznego świadka A. O. oraz korespondujących z nimi pozostałych świadków, a to M. Z., D. M. i R. G.. Dowody te we wzajemnym powiązaniu oraz w powiązaniu z wyjaśnieniami obu oskarżonych, którzy na całym etapie przyznali się do popełnienia zarzucanego im czynu, są logiczne, spójne i zasługują w pełni na wiarę. Natomiast sporne pozostały okoliczności dotyczące stanu ogrodzenia, zakresu uszkodzeń i wysokości poniesionej przez pokrzywdzoną szkody w związku z zachowaniem oskarżonych. W tym zakresie należało ocenić dowody niezwykle ostrożnie i wnikliwie, a w szczególności w taki sposób należało ocenić zeznania pokrzywdzonej K. P. (1) z uwagi na ich zmienność i sprzeczność zarówno wewnętrzną jak i z innymi dowodami. W postępowaniu przygotowawczym K. P. (1) składając zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa oświadczyła, że oskarżeni wyłamali trzy przesła, każde o długości 310 cm oraz wyłamali pojedyncze sztachety oraz połamali poprzeczki i szkodę wyceniła na kwotę 450 zł. I dalej, będąc słuchana w charakterze świadka zeznała, że widziała i obserwowała nic się przy tym nie odzywając, jak pijani oskarżeni idąc od strony sklepu doszli do jej posesji i zaczęli wyrwać z ogrodzenia pojedyncze sztachety oraz połamali poprzeczkę do której były przymocowane sztachety, po czym poszli do góry i wtedy zobaczyła, że płot jest zdewastowany. Ponownie, kiedy stała przy furtce zobaczyła ich wracających w kierunku sklepu i wówczas oskarżeni do niej podeszli, M. M. (2) powiedział aby oddała mu telefon i zaczął ją szarpać, po czym odeszli w stronę baru, następnie widziała ich pod sklepem, gdzie M. szarpał się z O. bo ten zwrócił mu uwagę na niszczenie ogrodzenia, po czym oskarżeni udali się w stronę domu łamiąc przy tym przesła ogrodzeniowe. Podała, że od przedniej strony zięć M. Z. prowizorycznie pozbił łąty i stwierdziła, że 5 przesła nie dało się w żaden sposób naprawić. Szkodę określiła na kwotę 450 zł. Słuchana ponownie w uzupełnieniu swoich zeznań K. P. (1) podała, że z informacji uzyskanej od stolarza koszt odtworzenia płotu wyniesie ok. 800 zł i jest to tylko koszt materiału. Przyznała przy tym, że oskarżeni byli u niej i proponowali jej kwotę 300 zł ale nie wyraziła na to zgody. Kolejny raz pokrzywdzona zeznała, że M. G. i M. naruszyli jej nietykalność cielesną bo ją szarpali, przy czym G. szarpał ją bardziej i jeszcze popychał i złożyła wniosek o ściganie i ukaranie sprawców. Po czym stwierdziła, że M. nie naruszył jej nietykalności cielesnej i jej nie dotykał on tylko stał i co jakiś czas się odzywał ale byli razem, byli wulgarni i mówili do niej “ zamknij się”. Stwierdziła też , że na nagraniu z monitoringu sklepu widać jak G. szarpie ją przy bramie, jak ją popycha i sprawdza jej kieszenie czy nie ma w nich telefonu komórkowego i widać też jak wyłamują sztachety. Wskazała też, że straty wynikające z uszkodzenie płotu wycenia na 3.000 zł. Słuchana przed sądem pokrzywdzona zeznała, że widziała jak pijani oskarżeni wracając ze sklepu i przechodząc koło jej posesji wyrwali pojedyncze sztachety z 5 przesła a kiedy zapytała co wy robicie, oni odpowiedzieli żeby się zamknęła i poszli dalej ale po chwili wrócili i G. koło bramki zaczął ją szarpać, popychać, szukać po kieszeniach telefonu. Chcąc się ich pozbyć powiedziała, że telefon ma ojciec G. i oni pobiegli do niego, po czym wrócili pod sklep, wyciągnęli z niego A. O. i zaczęli go chyba bić czy kopać po czym poszli do L.. Jak byli już za rogiem świadek usłyszała jak łamie się płot i wyłamali oni 3 przesła, które leżały na drodze. Nadto przyznała, że nie tylko oskarżeni byli u niej w sprawie pokrycia szkody ale także ojciec G., który oferował jej 50 groszy za sztachetę oraz matka M., która z kolei oferowała jej 800 zł “ na otarcie łez”. Podtrzymała też wcześniejsze zeznania, przy czym stwierdziła, że nie podawała do protokołów przesłuchań jako wysokości szkody ani kwoty 450 zł ani też 800 zł i nie wie skąd one się tam wzięły. Dalej odpowiadając na pytania K. P. (1) wskazała, że oskarżeni wyłamali jej 5 przesła ale 3 przesła były bardzo zniszczone. W toku postępowania

pokrzywdzona ograniczyła wysokość szkody do 1600 zł. Tak zmienne zeznania pokrzywdzonej wymagały weryfikacji innymi dowodami. Należy zauważyć, że obaj oskarżeni nie tylko przyznali się do zniszczenia trzech przęseł ogrodzenia ale i dążyli do wymiany tych przęseł na nowe, także przy pomocy ojca jednego z nich, świadka R. G. lub zapłaty 300 zł. Na całym etapie postępowania ich wyjaśnienia są stanowcze i niezmiennie. Biorąc pod uwagę ich wyjaśnienia, przy równoczesnym uwzględnieniu zeznań świadka A. O., który nie ma żadnego interesu by opowiadać się za którąś ze stron, a który zeznał, że widział 2 leżące przęsła i mocującego się z następnym M. G., podał też, że płot ten stoi gdzieś ze 30 lat i jest w złym stanie chociaż nie widział w nim wcześniej ubytków w sztachetach, należy zeznania K. P. (2) w zakresie dokonanych przez oskarżonych uszkodzeń, uznać za niepewne. Zeznający w sprawie w charakterze świadka zięć pokrzywdzonej M. Z. co prawda stwierdził, że 3 przęsła zostały przez oskarżonych zupełnie wylamane, zaś z dwóch kolejnych zostały wylamane pojedyncze sztachety, to jednak nie można mieć całkowitej pewności, że te zeznania są całkowicie prawdziwe, przy jednoczesnym uwzględnieniu okoliczności wcześniejszych uszkodzeń ogrodzenia dokonanych przez nieznanego sprawcę czy nie działa on, w ten sposób zeznając, w interesie teściowej jak i swoim własnym, tym bardziej, że wspólnie ze swoją rodziną zamieszkuje u teściowej. Za taką oceną przemawia też opinia biegłego sądowego z zakresu informatyki G. Ż., który zdając relację z przebiegu zarejestrowanych zachowań uczestników zdarzenia, nie zaobserwował zachowania oskarżonych bezpośrednio po wyjściu ze sklepu i zbliżeniu się do ogrodzenia posesji pokrzywdzonej polegającego na wylamywaniu pojedynczych sztachet, czy łat o którym zeznawała K. P. (1), jak też nie stwierdził podczas zarejestrowanej rozmowy pokrzywdzonej z oskarżonymi przy furtce wejściowej na posesję jakichkolwiek zachowań w postaci szarpania, popychania czy przeszukiwaniu kieszeni pokrzywdzonej mogących świadczyć o naruszeniu jej nietykalności cielesnej przez oskarżonego M. G.. Ustalenia biegłego w zakresie przebiegu zdarzenia sąd przyjął za własne i na ich podstawie poczynił ustalenia faktyczne. Uznając zatem, że na podstawie przeprowadzonych dowodów brak, jest pewności co do uszkodzeń ogrodzenia K. P. (1) w większym zakresie niż 3 wylamane przęsła, wszystkie wątpliwości na podstawie art. 5 kpk poczytano na korzyść oskarżonych. Przechodząc do poniesionej działaniem oskarżonych szkody, przy jej ustaleniu sąd posiłkował się opiniami pisemną i ustną uzupełniającą biegłego sądowego z zakresu budownictwa J. M.. Biegły ten ustalił, iż wartość kosztorysowa robót odtworzeniowych trzech uszkodzonych przez oskarżonych przęseł wynosi 843,01 zł, a przy uwzględnieniu współczynnika zużycia technicznego oszacowanego przez biegłego na 70 % stanowi ona kwotę 252, 90 zł, którą o kwotę sąd przyjął jako wysokość poniesionej przez pokrzywdzoną szkody. Należy przy tym zauważyć, iż kosztorys również zawiera koszty robocizny, kosztów pośrednich, kosztów zakupów i zysku według średnich cen (...) za II kwartał 2014r., zaś ceny materiałów biegły ustalił na podstawie średnich cen oferowanych przez producentów i należy podkreślić, iż są to ceny wyższe niż wskazane przez oskarżonych w przedłożonej fakturze producenta z B. P. M.. Biegły też odniósł się do cen przedstawionych w kosztorysie dołączonym przez pełnomocnika oskarżycielki posiłkowej wskazując, iż podane tam ceny nie dotyczą wymiarów sztachet w wylamanych przęsłach. Sąd opinie biegłego uznał za jasne, pełne nie zawierające żadnych sprzeczności i fachowe i poczynił na ich podstawie ustalenia faktyczne dotyczące wysokości szkody. W tym miejscu należy również wspomnieć, iż obecnie ogrodzenie po jego naprawieniu znajduje się w lepszym stanie niż przed zdarzeniem, a jak zeznał świadek M. Z., nakłady na odtworzenie zniszczonych przęseł i ubytków w sztachetach, oprócz włożonej tam pracy i wykorzystania innych używanych elementów, wyniosły około 100 zł. W ocenie Sądu zachowanie pokrzywdzonej, także w tym kontekście, na etapie całego postępowania należy ocenić nie inaczej, jak tylko dążenie do bezpodstawnego wzbogacenia się, a nie do naprawienia rzeczywistej szkody wynikłej ze zdarzenia.

Oceniając pozostałe dowody ujawnione na rozprawie, jak dokumenty w postaci notatek urzędowych, protokołów oględzin rzeczy, materiału poglądowego, dokumentacji fotograficznej Sąd uznał, iż te nie budzą zastrzeżeń co do ich wiarygodności i autentyczności, w związku z czym fakty z nich wynikające uznał za bezsporne i nie podlegające weryfikacji.

W świetle dokonanych ustaleń faktycznych i przeprowadzonej oceny dowodów oraz na przyjęciu na ich podstawie, iż wartość zniszczonego pokrzywdzonej mienia w postaci 3 przęseł ogrodzenia nie jest wyższa od 252, 90 zł, Sąd uznał, iż oskarżeni T. M. i M. G. dopuścili się popełnienia przypisanego im czynu tj. wykroczenia z art.124 § 1 kw a ich wina została udowodniona, przy czym za datę popełnienia czynu przyjęto dzień 10 lutego 2013 roku.

Uznając sprawstwo i winę oskarżonych, kierując się dyrektywami wymiaru kary określonymi w art. 33 kw, bacząc by dolegliwość kary nie przekraczała stopnia winy, uwzględniając przy tym stopień społecznej szkodliwości popełnionego przez nich czynu oraz biorąc pod uwagę cele zapobiegawcze i wychowawcze kary, które ma ona osiągnąć wobec ukaranych sąd wymierzył każdemu z nich im karę ograniczenia wolności polegającą na wykonywaniu nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin. Przy wymiarze kary sąd uwzględnił okoliczności obciążające ukaranych jak wysoki stopień społecznej szkodliwości czynu naruszającego prawo własności cudzej rzeczy, a także działanie pod wpływem znacznej ilości spożytego alkoholu i wywołanej nim agresji oraz w stosunku do oskarżonego T. M. jego uprzednią karalność. Jako okoliczności łagodzące sąd przyjął dążenie obu oskarżonych do naprawienia szkody na całym etapie postępowania tak osobiście jak i za pośrednictwem rodziców, wyrażoną przez nich skruchę i stosunkowo młody wiek. Biorąc pod uwagę aktualny styl życia ukaranych nie pracujących, nie uczących się i pozostających na utrzymaniu rodziców sąd uznał, iż kara polegająca na nieodpłatnym świadczeniu pracy na cele społeczne najlepiej spełni swoją rolę wychowawczą wobec obu ukaranych i wdroży ich do przestrzegania porządku prawnego, uznając jednocześnie, że w okolicznościach niniejszego postępowania kara aresztu byłaby karą zbyt surową.

Biorąc pod uwagę wyniki postępowania i kierując się dyspozycją art. 124 § 4 kw sąd zobowiązał obu oskarżonych do solidarnego naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonej K. P. (1) kwoty 252,90 zł

Odnosząc się natomiast do drugiego z zarzucanych M. G. czynów, Sąd doszedł do przekonania, iż zebrany w sprawie materiał dowodowy nie dostarczył dowodów świadczących o winie i sprawstwie oskarżonego w zakresie przedmiotowego występku. Oskarżony na całym etapie postępowania nie przyznał się do winy i zaprzeczył by szarpał, popychał czy winny sposób naruszył nietykalność cielesną K. P. (1). Uwzględniając zgromadzone w niniejszym postępowaniu dowody, w tym zeznania pokrzywdzonej Sąd doszedł do przekonania, że postawiony oskarżonemu zarzut jest chybiony. W świetle ustalonego stanu faktycznego brak jest podstaw do przyjęcia, że oskarżony M. G. swoim zachowaniem wypełnił ustawowe znamiona zarzucanego mu występku naruszenia nietykalności cielesnej K. P. (1). Jedynym dowodem, na którym oskarżyciel publiczny oparł swoje oskarżenie są zeznania pokrzywdzonej. Zeznania te jak już wcześniej wspomniano, są zmienne i nie mogą jako takie być w pełni wiarygodne. Świadek ten słuchany pierwotnie zeznał, iż w czasie rozmowy przy furtce M. G. zaczął ją szarpać. Podczas kolejnego przesłuchania pokrzywdzona podała, że szarpali ją baj oskarżeni, przy czym G. szarpał ją bardziej i jeszcze popychał po czym zaraz zaprzeczyła stwierdzając, że M. nie naruszył jej nietykalności cielesnej i jej nie dotykał on tylko stał i co jakiś czas się odzywał ale byli razem, obaj byli wulgarni i mówili do niej "zamknij się". Stwierdziła też, że na nagraniu z monitoringu sklepu widać jak G. szarpie ją przy bramie, jak ją popycha i sprawdza jej kieszenie czy nie ma w nich telefonu komórkowego. Słuchana przed sądem K. P. (1) zeznała, że G. koło bramki zaczął ją szarpać, popychać, szukać po kieszeniach telefonu. Dążąc do poczynienia jednoznacznych ustaleń i zweryfikowania zarówno twierdzeń pokrzywdzonej jak i linii obrony oskarżonego, Sąd powołał dowód z opinii biegłego sądowego z zakresu informatyki G. Ż., który nie stwierdził podczas zarejestrowanej rozmowy pokrzywdzonej z oskarżonymi przy furtce wejściowej na posesję jakichkolwiek zachowań w postaci szarpania, popychania czy przeszukiwania kieszeni pokrzywdzonej mogących świadczyć o naruszeniu jej nietykalności cielesnej przez oskarżonego M. G.. Ustalenia biegłego w zakresie przebiegu zdarzenia sąd przyjął za własne i na ich podstawie poczynił ustalenia faktyczne mając przy tym na względzie, iż co prawda zasięg monitoringu nie obejmował całej posesji K. P. (1) to jednak rozmowa całej trójki przy furtce wejściowej, przy której rzekomo miało dojść do naruszenia nietykalności, została zarejestrowana. Należy również w tym miejscu nadmienić, iż w protokole oględzin płyty z zapisem monitoringu z dnia zdarzenia wynika, iż o godz. 20.27 doszło jedynie do trwającej 2 minuty rozmowy pokrzywdzonej z oskarżonymi, w trakcie której oskarżeni żywo gestykulowali. Oceniając powyższy materiał dowodowy pod względem zasadności zarzutu aktu oskarżenia w tej części sąd stwierdził, że w zebranych materiałach brak jest podstaw pozwalających na przypisanie M. G. winy i sprawstwa w zakresie przedmiotowego czynu. Konsekwencją powyższego musiało być orzeczenie uniewinniające tego oskarżonego od postawionego mu zarzutu wraz z zaliczeniem na podstawie art. 632 pkt.2 kpk kosztów postępowania z nim związanych na rachunek Skarbu Państwa.

Orzeczenie o kosztach nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżycielce posiłkowej z urzędu oparto o przepisy §19 w zw. z §. 14 pkt 2 i § 16 oraz § 19 w zw. z § 14 pkt 2 i § 16 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września

2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu / Dz. U. z dnia 3 października 2002 r. Nr 163, poz. 1348 z późn. zmianami /.

Biorąc pod uwagę brak zatrudnienia obu oskarżonych i pozostawanie ich na utrzymaniu rodziców, sąd na mocy art. 624 § 1 kpk przy uwzględnieniu art. 119 kpw, zwolnił ich od ponoszenia kosztów postępowania i odstąpił od obciążania opłatą sądową.